

Bruxelles, 11. prosinca 2018.
(OR. en)

15471/18

Međuinstitucijski predmet:
2018/0415(CNS)

FISC 556
ECOFIN 1192
DIGIT 253

PRIJEDLOG

Od:	Glavni tajnik Europske komisije, potpisao g. Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Datum primitka:	11. prosinca 2018.
Za:	g. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, glavni tajnik Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	COM(2018) 819 final
Predmet:	Prijedlog DIREKTIVE VIJEĆA o izmjeni Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. u pogledu odredaba koje se odnose na prodaju robe na daljinu i određene isporuke robe na domaćem tržištu

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2018) 819 final.

Priloženo: COM(2018) 819 final

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 11.12.2018.
COM(2018) 819 final

2018/0415 (CNS)

Prijedlog

DIREKTIVE VIJEĆA

o izmjeni Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. u pogledu odredaba koje se odnose na prodaju robe na daljinu i određene isporuke robe na domaćem tržištu

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Vijeće je 5. prosinca 2017. donijelo Direktivu (EU) 2017/2455¹ („Direktiva o PDV-u u e-trgovini”) o izmjeni Direktiva 2006/112/EZ² („Direktiva o PDV-u) i kojom se, među ostalim:

- područje primjene posebnih odredbi za porezne obveznike koji nemaju poslovni nastan, a isporučuju telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja ili elektroničke usluge osobama koje nisu porezni obveznici, kako je definirano u člancima od 358. do 369. Direktive o PDV-u (tzv. minisustav „sve na jednom mjestu”) proširuje na sve vrste usluga kao i na prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih teritorija ili trećih zemalja, što minisustav „sve na jednom mjestu” (sustav MOSS) pretvara u sustav „sve na jednom mjestu” (sustav OSS). minisustav „sve na jednom mjestu” omogućuje dobavljačima takvih usluga da upotrebljavaju internetski portal u državi članici u kojoj su identificirani za obračun PDV-a koji su dužni platiti u drugim državama članicama;
- uvode posebne odredbe koje se primjenjuju na porezne obveznike koji omogućuju određene isporuke osobama koje nisu porezni obveznici, a te isporuke upotrebom elektroničkog sučelja, kao što je mjesto trgovanja, platforma, portal ili slično sredstvo, obavljaju drugi porezni obveznici.

Cilj je ovog prijedloga utvrditi dodatna pravila potrebna za potporu tim izmjenama Direktive o PDV-u koje se primjenjuju od 1. siječnja 2021. u mjeri u kojoj se takva potpora ne može ostvariti provedbenim mjerama utvrđenima u Provedbenoj uredbi Vijeća (EU) br. 282/2011³ („Provedbena uredba o PDV-u”). To se posebno odnosi na odredbe koje se odnose na elektronička sučelja koja omogućuju da porezni obveznici koji nemaju poslovni nastan u EU-u isporučuju robu u EU-u osobama koje nisu porezni obveznici i na posebne postupke za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz kad se ne upotrebljava sustav „sve na jednom mjestu” za prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja.

• Dosljednost s postojećim odredbama politike u određenom području i drugim politikama Unije

Ovim se prijedlogom utvrđuju detaljne odredbe potrebne za dopunu Direktive o PDV-u u e-trgovini, koja je dio akcijskog plana o PDV-u⁴.

• Dosljednost u odnosu na druge politike Unije

Uz Akcijski plan o PDV-u, Direktiva o PDV-u u e-trgovini označena je kao ključna inicijativa u Strategiji jedinstvenog digitalnog tržišta⁵ kao i u Strategiji jedinstvenog tržišta⁶ i Akcijskom planu za e-upravu⁷.

¹ Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017., str. 7.).

² Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

³ Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (preinaka) (SL L 77, 23.3.2011., str. 1.).

⁴ COM (2016) 148 final – „Put k jedinstvenom području PDV-a – vrijeme je za donošenje odluka”

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Prijedlog se temelji na članku 113. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). U tom se članku predviđa da Vijeće jednoglasno i nakon savjetovanja s Europskim parlamentom i Europskim gospodarskim i socijalnim odborom u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom donosi odredbe o usklađivanju pravila država članica u području neizravnog oporezivanja.

- **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

Prijedlogom se rješavaju određena pitanja koja proizlaze iz donošenja Direktive o PDV-u u e-trgovini, koju moraju primjenjivati sve države članice. Svrha je tih promjena prije svega osigurati da sve države članice na usklađen način primjenjuju odredbe o elektroničkim sučeljima kako se ne bi stvorile rupe u zakonu koje bi mogle prouzročiti gubitke prihoda.

Prijedlog je stoga u skladu s načelom supsidijarnosti.

- **Proporcionalnost**

Prijedlog je u skladu s načelom proporcionalnosti, tj. ne prelazi ono što je potrebno za postizanje ciljeva Direktive o PDV-u u e-trgovini i u jednakoj mjeri za neometano funkcioniranje jedinstvenog tržišta. Kao i kad je riječ o supsidijarnosti, države članice ne mogu riješiti navedene probleme bez prijedloga o izmjeni Direktive o PDV-u.

- **Odabir instrumenta**

Prijedlog iziskuje izmjenu Direktive o PDV-u. Njime utvrđuju posebni propisi pravila potrebna za pravilnu primjenu određenih odredaba Direktive o PDV-u u području e-trgovine čije ciljeve nije moguće ostvariti donošenjem provedbenih mjera jer su za njihovo ostvarivanje potrebne izmjene temeljnih odredbi Direktive o PDV-u. To se posebno odnosi na odredbe koje se odnose na elektronička sučelja koja omogućuju da porezni obveznici koji nemaju poslovni nastan u EU-u isporučuju robu u EU-u i na posebne postupke za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz kad se ne upotrebljava sustav „sve na jednom mjestu”.

3. REZULTATI *EX POST* EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENE UČINAKA

- **Savjetovanja s dionicima**

Komisija je provela nekoliko krugova savjetovanja s nadležnim tijelima država članica, i iz reda poreznih uprava i iz reda carinskih uprava, u okviru Skupine o budućnosti PDV-a. Održala je sastanke i sa zainteresiranim poduzećima u okviru Stručne skupine za PDV te ciljane sastanke s predstavnicima elektroničkih sučelja i poštanskim operaterima. Naposljetku, u ožujku 2018. održana je posebna radionica u okviru programa Fiscalis 2020. u Malti na kojoj su predstavnici poreznih i carinskih tijela i zainteresiranih poslovnih sektora zajednički raspravljali o pitanjima koja proizlaze iz provedbe Direktive o PDV-u u e-trgovini.

⁵ COM(2015) 192 final.

⁶ COM(2015) 550 final.

⁷ COM(2016) 179 final.

- **Procjena učinka**

Provedena je procjena učinka za prijedlog koji je doveo do donošenja Direktive o PDV-u u e-trgovini. Ovim se prijedlogom samo unose izmjene potrebne za funkcioniranje nekih odredbi te direktive.

- **Primjerenost propisa i pojednostavljivanje**

Glavni je cilj prijedloga proširiti odredbe o poreznim obveznicima koji upravljaju elektroničkim sučeljima kao što su mjesta trgovanja, platforme i portali koji omogućuju poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan u EU-u da isporučuju robu u EU-u. Predloženim će se izmjenama dodatno smanjiti administrativno opterećenje tih poreznih obveznika time što će se omogućiti prijavljivanje više transakcija u sustav „sve na jednom mjestu”, čime će se poboljšati naplata PDV-a. Te odredbe stoga nemaju nikakav učinak na mikropoduzeća ili mala i srednja poduzeća s poslovnim nastanom u EU-u.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Prijedlog ne utječe na proračun.

5. OSTALI DIJELOVI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Provedbu će nadgledati Stalni odbor za administrativnu suradnju (SCAC) uz potporu svojeg informatičkog pododbora, Stalnog odbora za informacijsku tehnologiju (SCIT).

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredbi prijedloga**

Direktivom o PDV-u u e-trgovini umetnut je članak 14.a u Direktivu o PDV-u te je njime predviđeno da se, u slučajevima kad porezni obveznik upotrebom elektroničkog sučelja kao što je mjesto trgovanja, platforma ili portal omogućuje prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja u pošiljkama čija stvarna vrijednost ne prelazi 150 EUR (članak 14.a stavak 1.) ili isporuku robe unutar Zajednice osobi koja nije porezni obveznik koju obavlja porezni obveznik koji nema poslovni nastan (članak 14.a stavak 2.), smatra da je porezni obveznik koji omogućuje isporuku sam primio i isporučio robu.

Time se zapravo isporuka poduzeća prema kupcu (isporuka B2C) kada dobavljač prodaje robu kupcu upotrebom elektroničkog sučelja razdvaja u dvije isporuke: isporuka od tog dobavljača elektroničkom sučelju (isporuka B2B) i isporuka od elektroničkog sučelja kupcu (isporuka B2C). Stoga je potrebno odrediti kojoj se isporuci treba pripisati otprema ili prijevoz robe kako bi se pravilno odredilo mjesto isporuke robe. U članku 1. točki 1. propisuje se da bi se otprema ili prijevoz trebali pripisati isporuci od elektroničkog sučelja kupcu, kao što je navedeno i u izjavi uključenoj u zapisnik Vijeća o donošenju Direktive o PDV-u u e-trgovini.

Doslovna primjena članka 14.a stavka 2. dodatno bi administrativno opteretila dotična trgovačka društva i dovela do rizika od gubitaka prihoda od PDV-a koji proizlaze iz plaćanja PDV-a dobavljaču koji prodaje robu upotrebom elektroničkog sučelja. Predloženim izmjenama rješavaju se sljedeća pitanja:

- izuzima se isporuka B2B od dobavljača koji prodaje robu upotrebom elektroničkog sučelja prema elektroničkom sučelju (članak 1. točka 2.), a taj dobavljač ima pravo odbiti pretporez koji je platio na kupnju ili uvoz isporučene robe (članak 1. točka 3.);

- U skladu s člankom 369.b Direktive o PDV-u, kako je izmijenjena Direktivom o PDV-u u e-trgovini, sustav „sve na jednom mjestu” može se upotrebljavati samo za prijavljivanje i plaćanje PDV-a na prodaju robe na daljinu unutar Zajednice, a ne na isporuke robe na domaćem tržištu. S obzirom na to da dobavljači koji prodaju robu upotrebom elektroničkog sučelja mogu imati zalihe robe u različitim državama članicama iz kojih mogu obavljati isporuke na domaćem tržištu, elektronička sučelja za koje se smatra da su sama isporučila tu robu bila bi obvezna prijaviti se u sustav PDV-a u svim tim državama članicama kako bi se obračunao PDV na te isporuke na domaćem tržištu. Time bi se ukinulo pojednostavnjenje koje je za elektronička sučelja ostvareno sustavom „sve na jednom mjestu”, što bi im prouzročilo dodatne obveze. Stoga se predlaže da se elektroničkim sučeljima dopusti upotreba sustava „sve na jednom mjestu” i za isporuke na domaćem tržištu potrošačima kad se na temelju članka 14.a stavka 2. Direktive o PDV-u smatra da sama isporučuju robu. Za to su potrebne sljedeće izmjene glave XII. poglavlja 6. Direktive o PDV-u:
 - izmjena naslova poglavlja i njegova odjeljka 3. (članak 1. točke 5. i 6.);
 - izmjena definicije države članice potrošnje (članak 1. točka 7. podtočka (a));
 - proširenje područja primjene posebne odredbe (članak 1. točka 8.);
 - izmjena odredbe o isključivanju poreznog obveznika iz posebne odredbe (članak 1. točka 9.);
 - omogućivanje prijave tih isporuka na domaćem tržištu u prijavi PDV-a u sustavu „sve na jednom mjestu” (članak 1. točke 10. i 11.).

Konačno, posljednja se izmjena predlaže u posebnim postupcima za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz kad se sustav „sve na jednom mjestu” ne upotrebljava za prijavu PDV-a na prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja. Direktivom o PDV-u u e-trgovini umetnuti su članci 369.y do 369.zb u Direktivu o PDV-u, prema kojima se uplata PDV-a na uvoz mora na globalnoj razini uplatiti carini do kraja mjeseca koji slijedi nakon mjeseca uvoza. Međutim, taj rok plaćanja nije usklađen s rokom utvrđenim za globalno plaćanje carinskog duga u članku 111. Carinskog zakonika Unije, kojim se predviđa odgoda plaćanja do sredine mjeseca koji slijedi nakon mjeseca uvoza. Ovim se prijedlogom rok za odgodu plaćanja na temelju tih posebnih postupaka usklađuje s rokom propisanim Carinskim zakonikom Unije⁸ (članak 1. točka 12.).

Člankom 2. propisuje se da se mjere primjenjuju od 1. siječnja 2021., odnosno od datuma primjene relevantnih odredaba Direktive o PDV-u u e-trgovini.

⁸ SL L 269, 10.10.2013., str. 1.

Prijedlog

DIREKTIVE VIJEĆA**o izmjeni Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. u pogledu odredaba koje se odnose na prodaju robe na daljinu i određene isporuke robe na domaćem tržištu**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta¹,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Direktivom Vijeća 2006/112/EZ³, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća (EU) 2017/2455⁴, predviđeno je da se u slučajevima kad porezni obveznik upotrebom elektroničkog sučelja kao što je mjesto trgovanja, platforma ili portal ili drugim sličnim sredstvima omogućuje prodaju na daljinu robe uvezene iz trećih područja ili trećih zemalja u pošiljkama čija stvarna vrijednost ne prelazi 150 EUR ili isporuku robe unutar Zajednice osobi koja nije porezni obveznik, koju obavlja porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Zajednici, smatra da je porezni obveznik koji omogućuje isporuku sam primio i isporučio robu. Budući da se tom odredbom jedna isporuka razdvaja u dvije, potrebno je odrediti kojoj bi se isporuci trebala pripisati otprema ili prijevoz robe kako bi se pravilno odredilo mjesto isporuke.
- (2) Iako porezni obveznik koji upotrebom elektroničkog omogućuje isporuku robe osobi koja nije porezni obveznik u Zajednici može u skladu s postojećim pravilima odbiti PDV plaćen dobavljačima koji nemaju poslovni nastan u Zajednici, postoji rizik da potonji možda neće platiti PDV poreznim tijelima. Kako bi se taj rizik izbjegao, trebalo bi od PDV-a izuzeti isporuku robe koju obavlja dobavljač koji prodaje robu upotrebom elektroničkog sučelja, a dobavljaču bi trebalo odobriti pravo na odbitak pretporeza koji je platio na kupnju ili uvoz isporučene robe.
- (3) Nadalje, dobavljači koji nemaju poslovni nastan u Zajednici i upotrebljavaju elektroničko sučelje za prodaju robe mogu držati zalihe u nekoliko država članica i mogu, uz prodaju robe na daljinu unutar Zajednice, isporučivati robu iz tih zaliha

¹ SL C , , str. .

² SL C , , str. .

³ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

⁴ Direktiva Vijeća (EU) 2017/2455 od 5. prosinca 2017. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive 2009/132/EZ u pogledu određenih obveza u vezi s porezom na dodanu vrijednost za isporuku usluga i prodaju robe na daljinu (SL L 348, 29.12.2017., str. 7.).

potrošačima u istoj državi članici. Trenutačno te isporuke nisu obuhvaćene posebnom odredbom za prodaju robe na daljinu unutar Zajednice i za usluge koje su isporučili porezni obveznici s poslovnim nastanom u Zajednici, ali ne u državi članici potrošnje. Kako bi se smanjilo administrativno opterećenje trebalo bi i poreznim obveznicima koji omogućuju isporuku robe osobama koje nisu porezni obveznici u Zajednici upotrebom elektroničkog sučelja, za koje se smatra da su sami primili i isporučili robu, dopustiti da se koriste tom posebnom odredbom kako bi prijavili i platili PDV na te isporuke na domaćem tržištu.

- (4) Kako bi se osigurala dosljednost u pogledu plaćanja PDV-a i uvoznih carina na uvoz robe, rok za plaćanje PDV-a na uvoz carinskim tijelima, ako se koriste posebni postupci za prijavu i plaćanje PDV-a na uvoz, trebalo bi uskladiti s onim utvrđenim za carinu u članku 111. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća⁵.
- (5) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s objašnjenjima⁶, države članice obvezale su se da će u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje priložiti jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava veza između sastavnih dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. U pogledu ove Direktive zakonodavac smatra opravdanim dostavljanje takvih dokumenata.
- (6) Direktivu 2006/112/EZ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:

1. u glavi V. poglavlju 1. odjeljku 2. umeće se sljedeći članak 36.b:

„Članak 36.b

Ako se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a, otprema ili prijevoz robe pripisuje se isporuci koju je izvršio taj porezni obveznik.”;

2. umeće se sljedeći članak 136.a:

„Članak 136.a

Ako se smatra da je porezni obveznik primio i isporučio robu u skladu s člankom 14.a stavkom 2., države članice izuzimaju isporuku te robe tom poreznom obvezniku.”;

3. u članku 169. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) transakcije koje su izuzete u skladu s člancima 136.a, 138., 142. ili 144., člancima od 146. do 149., člancima 151., 152., 153. ili 156., člankom 157. stavkom 1. točkom (b), člancima od 158. do 161. ili člankom 164.”;

4. u članku 204. stavku 1. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

⁵ Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL L 269, 10.10.2013., str. 1.).

⁶ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

„Međutim, države članice ne smiju primijeniti mogućnost iz drugog podstavka na porezne obveznike u smislu članka 358.a točke 1. koji su se odlučili za posebnu odredbu za usluge koje isporučuju porezni obveznici koji nemaju poslovni nastan u Zajednici.”;

5. u glavi XII. naslov poglavlja 6. zamjenjuje se sljedećim:

„Posebne odredbe za porezne obveznike koji isporučuju usluge osobama koje nisu porezni obveznici, prodaju robu na daljinu i obavljaju određene isporuke robe na domaćem tržištu”;

6. u glavi XII. poglavlju 6. naslov odjeljka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„Posebna odredba za prodaju robe na daljinu unutar zajednice, za isporuke robe unutar države članice koje obavljaju elektronička sučelja koja omogućuju te isporuke i za usluge koje isporučuju porezni obveznici s poslovnim nastanom unutar zajednice, ali ne u državi članici potrošnje”;

7. članak 369.a mijenja se kako slijedi:

(a) u prvom stavku točka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. „država članica potrošnje” znači jedno od sljedećeg:

- (a) u slučaju isporuke usluga, država članica za koju se smatra da se u njoj odvija isporuka usluga u skladu s glavom V. poglavljem 3.;
- (b) u slučaju prodaje robe na daljinu unutar Zajednice, država članica u kojoj završava otprema ili prijevoz robe kupcu.;
- (c) u slučaju isporuke robe upotrebom elektroničkog sučelja koje omogućuje te isporuke u skladu s člankom 14.a stavkom 2. pri čemu otprema ili prijevoz robe počinje i završava u istoj državi članici, ta država članica.”;

(b) dodaje se sljedeći treći stavak:

„Ako porezni obveznik nema ni poslovni nastan ni stalnu poslovnu jedinicu u Zajednici, država članica identifikacije je država članica iz koje se roba otprema ili prevozi. Ako se roba otprema ili prevozi iz više država članica, porezni obveznik navodi koja je od tih država članica država članica identifikacije. Ta odluka obvezuje poreznog obveznika tijekom predmetne i dvije naredne kalendarske godine.”;

8. članak 369.b zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 369.b

Države članice dopuštaju upotrebu ove posebne odredbe sljedećim poreznim obveznicima:

- (a) poreznom obvezniku koji obavlja prodaju robe na daljinu unutar Zajednice;
- (b) poreznom obvezniku koji omogućuje te isporuke u skladu s člankom 14.a stavkom 2. ako otprema ili prijevoz isporučene robe počinje i završava u istoj državi članici;
- (c) porezni obveznik koji nema poslovni nastan u državi članici potrošnje i isporučuje usluge osobi koja nije porezni obveznik.

Ta posebna odredba primjenjuje se na svu robu ili usluge koje predmetni porezni obveznik isporučuje u Zajednici.”;

9. u članku 369.e točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) ako obavijesti da više ne obavlja isporuke robe i usluga obuhvaćenih ovom posebnom odredbom;”;

10. članak 369.f zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 369.f

Porezni obveznik koji se koristi ovom posebnom odredbom elektroničkim putem podnosi prijavu PDV-a državi članici identifikacije za svako kalendarsko tromjesečje, neovisno o tome jesu li roba ili usluge obuhvaćene tom posebnom odredbom bile isporučene. Prijava PDV-a podnosi se do kraja mjeseca koji slijedi nakon kraja poreznog razdoblja obuhvaćenog prijavom.”;

11. u članku 369.g stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. U prijavi PDV-a navodi se identifikacijski broj za PDV iz članka 369.d i, za svaku državu članicu potrošnje u kojoj postoji obveza plaćanja PDV-a, ukupna vrijednost bez PDV-a, primjenjive stope PDV-a, ukupan *pro rata* iznos odgovarajućeg PDV-a i ukupni PDV za sljedeće isporuke obuhvaćene ovom posebnom odredbom koje se izvrše tijekom poreznog razdoblja:

(a) prodaja robe na daljinu i isporuke robe unutar Zajednice u skladu s člankom 14.a stavkom 2. ako otprema ili prijevoz isporučene robe počinje i završava u istoj državi članici;

(b) isporuke usluga.

Prijava PDV-a uključuje i izmjene koje se odnose na prethodna porezna razdoblja kako je predviđeno u stavku 4. ovog članka.

2. Ako se roba otprema ili prevozi iz država članica koje nisu država članica identifikacije, prijava PDV-a uključuje i ukupnu vrijednost sljedećih isporuka obuhvaćenih ovom posebnom odredbom za svaku državu članicu iz koje se roba otprema ili prevozi:

(a) prodaja robe na daljinu unutar Zajednice, osim one koju obavlja elektroničko sučelje u skladu s člankom 14.a stavkom 2.;

(b) prodaja robe na daljinu i isporuke robe unutar Zajednice ako otprema ili prijevoz te robe počinje i završava u istoj državi članici i ako ih izvrši porezni obveznik u skladu s člankom 14.a stavkom 2.

U odnosu na isporuke iz točke (a) prijava PDV-a uključuje i pojedinačni identifikacijski broj za PDV ili referentni porezni broj koji dodjeljuje svaka takva država članica.

U odnosu na isporuke iz točke (b) prijava PDV-a uključuje i pojedinačni identifikacijski broj za PDV ili referentni porezni broj koji dodjeljuje svaka takva država članica, ako postoji.

Prijava PDV-a uključuje informacije iz ovog stavka raščlanjene po državi članici potrošnje.”;

12. u članku 369.zb stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice zahtijevaju da plaćanje PDV iz stavka 1. dopijeva mjesečno. Rok za plaćanje je onaj koji se primjenjuje na plaćanje uvozne carine u sličnim situacijama.”.

Članak 2.

1. Države članice najkasnije do 31. prosinca 2020. donose i objavljuju zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2021.

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

*Za Vijeće
Predsjednik*